

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Židům 2:9-10 ⁹Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti [pro smrt, kterou vytrpěl] ověčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za [ve prospěch] každého okusil smrti. ¹⁰Slušelo se totiž na toho, pro něhož je všechno a skrze něhož je všechno, když mnoho synů přivedl do slávy, aby skrze utrpení učinil dokonalým [přivedl k cíli] původce jejich záchrany.

Not without hindrance was the Commander of heaven to win the souls of men to His kingdom. From the time when He was a babe in Bethlehem, He was continually assailed by the evil one. The image of God was manifest in Christ, and in the councils of Satan it was determined that He should be overcome. No human being had come into the world and escaped the power of the deceiver. The forces of the confederacy of evil were set upon His track to engage in warfare against Him, and if possible to prevail over Him. DA 116.1

DA – Touha věků 116.1 Bylo zřejmé, že Vládce nebes nezíská srdce lidí pro své království snadno. Již od narození v Betlémě na Něj neustále útočil nepřítel. V Kristu se zjevil Boží obraz a satan byl pevně odhodlán nad Ním zvítězit. Jeho zrádné moci dosud nikdo na světě neunikl. Proti Ježíšovi se spojily všechny mocnosti zla a chtěly Jej přemoci. (srv. TV 69.2)

The life of Christ was a perpetual warfare against satanic agencies. Satan rallied the whole energies of apostasy against the Son of God. The conflict increased in fierceness and malignity, as again and again the prey was taken out of his hands. Satan assailed Christ through every conceivable form of temptation (The Review and Herald, October 29, 1895). 5BC 1080.7

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1080.7 Kristův život byl neustálým bojem proti satanským mocnostem. Satan proti Božímu Synu soustředil všechny odpadlické síly. Jak se mu kořist znovu a znovu vymaňovala z rukou, konflikt nabýval na prudkosti a zlomyslnosti. Satan napadal Krista každou možnou formou pokušení (The Review and Herald, 29. října 1895).

Židům 4:15 *Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu.*

Christ was not in as favorable a position in the desolate wilderness to endure the temptations of Satan as was Adam when he was tempted in Eden. The Son of God humbled Himself and took man's nature after the race had wandered four thousand years from Eden, and from their original state of purity and uprightness. Sin had been making its terrible marks upon the race for ages; and physical, mental, and moral degeneracy prevailed throughout the human family. 1SM 267.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 267.1 Kristus v pustině nebyl v tak příznivé pozici, aby obstál při satanových pokušeních, jako Adam v rajské zahradě. Boží Syn se pokořil a přijal lidskou přirozenost poté, co od Edenu a od svého původního stavu čistoty a bezúhonnosti lidstvo urazilo na čtyři tisíce let. Po staletí byli lidé poznamenáváni hříchem se svými strašlivými následky. V celém lidstvu převládal tělesný, duševní a morální úpadek.

When Adam was assailed by the tempter in Eden he was without the taint of sin. He stood in the strength of his perfection before God. All the organs and faculties of his being were equally developed, and harmoniously balanced. 1SM 267.2

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 267.2 Když byl Adam v Edenu napaden pokušelem, nebyl ještě poskvrněn hříchem. Stál před Bohem v síle své dokonalosti. Všechny jeho orgány a schopnosti byly rovnoměrně rozvinuté a harmonicky vyvážené.

Christ, in the wilderness of temptation, stood in Adam's place to bear the test he failed to endure. Here Christ overcame in the sinner's behalf, four thousand years after Adam turned his back upon the light of his home. Separated from the presence of God, the human family had been departing, every successive generation, farther from the original purity, wisdom, and knowledge which Adam possessed in Eden. Christ bore the sins and infirmities of the race as they existed when He came to the earth to help man. In behalf of the race, with the weaknesses of fallen man upon Him, He was to stand the temptations of Satan upon all points wherewith man would be assailed.... 1SM 267.3

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 267.3 Kristus při pokušení na poušti stanul v Adamově pozici, aby obstál ve zkoušce, v níž Adam selhal. Čtyři tisíce let poté, co se Adam otočil zády ke světlu svého domova, zde Kristus zvítězil ve prospěch hříšníka. Oddělený od Boží přítomnosti se člověk s každou další generací stále více vzdaloval původní čistotě, moudrosti a poznání, které měl Adam v Edenu. Kristus nesl hříchy a slabosti lidského pokolení v podobě, v jaké byly, když přišel na zem, aby člověku pomohl. Ve jménu lidstva na sebe vzal slabosti padlého člověka a měl obstát ve všech satanových pokušeních, kterým by mohl být vystaven člověk....

... In what contrast is the second Adam as He entered the gloomy wilderness to cope with Satan singlehanded! Since the Fall the race had been decreasing in size and physical strength, and sinking lower in the scale of moral worth, up to the period of Christ's advent to the earth. And in order to elevate fallen man, Christ must reach him where he was. He took human nature, and bore the infirmities and degeneracy of the race. He, who knew no sin, became sin for us. He humiliated Himself to the lowest depths of human woe, that He might be qualified to reach man, and bring him up from the degradation in which sin had plunged him. 1SM 268.2

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 268.2 ... V jak odlišném prostředí se nacházel druhý Adam, když vkročil do ponuré pouště, aby se vlastnoručně vypořádal se satanem! Od pádu do hříchu se lidstvo co do vzrůstu a fyzické síly zmenšovalo a až do období Kristova příchodu na zem na stupnici morální hodnoty klesalo stále níže. Aby mohl Kristus padlého člověka pozvednout, musel jej oslovit tam, kde se nacházel. Přijal lidskou přirozenost a nesl slabosti a úpadek lidstva. Ten, který nepoznal hřích, se stal hříchem pro nás. Ponížil se až na úplné dno lidské bídy, aby tak byl způsobilý oslovit člověka a pozdvihnout ho z pokleslosti, do které jej uvrhnul hřích.

“For it became him, for whom are all things, and by whom are all things, in bringing many sons unto glory, to make the captain of their salvation perfect through sufferings” (Hebrews 2:10). 1SM 268.3

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 268.3 Židům 2:10 "Slušelo se [Bylo vhodné] totiž na toho, pro něhož je všechno a skrze něhož je všechno, když mnoho synů přivedl do slávy, aby skrze utrpení učinil dokonalým [přivedl k cíli] původce jejich záchrany."

In every possible way Satan sought to prevent Jesus from developing a perfect childhood, a faultless manhood, a holy ministry, and an unblemished sacrifice. But he was defeated. He could not lead Jesus into sin. He could not discourage Him, or drive Him from the work He had come to this earth to do.

From the desert to Calvary the storm of Satan's wrath beat upon Him, but the more mercilessly it fell, the more firmly did the Son of God cling to the hand of His Father, and press on in the blood-stained path (Manuscript 140, 1903). 5BC 1130.1

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1130.1 Satan se všemožně snažil zabránit Ježíši v rozvoji dokonalého dětství, bezchybného mužství, svaté služby a bezúhonné oběti. Byl však poražen. Nepodařilo se mu svést Ježíše k hříchu. Nedovedl Ho odradit ani odlákat od díla, které přišel na tuto zemi vykonat. Od pouště až po Golgotu se přes Něj valila bouře satanova hněvu, ale čím nemilosrdněji dopadala, tím pevněji se Boží Syn držel ruky svého Otce a postupoval vpřed v cestě potřísněné krví (Rukopis 140, 1903).

Židům 5:7-9 ⁷On ve dnech svého pozemského života s hlasitým [silným] křikem a slzami obětoval [přinášel] modlitby a úpěnlivé prosby tomu, který byl mocen ho zachránit ze smrti, a byl vyslyšen pro svou bohabojnost [úzkost/bázeň před Bohem]. ⁸Ačkoli to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. ⁹I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany...

The temptations to which Christ was subjected were a terrible reality. As a free agent He was placed on probation, with liberty to yield to Satan's temptations and work at cross-purposes with God. If this were not so, if it had not been possible for Him to fall, He could not have been tempted in all points as the human family is tempted. 3SM 131.3

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 131.3 Pokušení, kterým byl Kristus vystaven, byla krutou realitou. Jako svobodná bytost byl vystaven zkušební lhůtě, kdy měl možnost podlehnout satanovým pokušením a pracovat v rozporu s Božím záměrem. Kdyby tomu tak nebylo, kdyby nebylo možné, aby Kristus padl, pak nemohl být pokoušen ve všem tak, jak je pokoušen člověk.

The temptations of Christ, and His sufferings under them, were proportionate to His exalted, sinless character. But in every time of distress, Christ turned to His Father. He "resisted unto blood" in that hour when the fear of moral failure was as the fear of death. As He bowed in Gethsemane, in His soul agony, drops of blood fell from His pores, and moistened the sods of the earth. He prayed with strong crying and tears, and He was heard in that He feared. God strengthened Him, as He will strengthen all who will humble themselves, and throw themselves, soul, body, and spirit, into the hands of a covenant-keeping God. 3SM 131.4

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 131.4 Kristova pokušení a s nimi spojená utrpení byla úměrná Jeho vznešenému, bezhříšnému charakteru. V každém okamžiku tísně se však Kristus obracel ke svému Otcovi. V té hodině, kdy se obava z morálního selhání podobala strachu ze smrti, "se vzepřel až do krve". Ve chvíli, kdy se ve svém duševním utrpení skláněl v Getsemane, padaly z pórů Jeho kůže kapky krve a smáčely trsy trávy. Modlil se se silným nářkem a slzami a byl vyslyšen v tom, čeho se obával. Bůh Ho posílil, jako posílí všechny, kdo se pokoří a odevzdají sebe, své nitro, tělo i ducha, do rukou Boha zachovávajícího svou smlouvu.

Upon the cross Christ knew, as no other can know, the awful power of Satan's temptations, and His heart was poured out in pity and forgiveness for the dying thief, who had been ensnared by the enemy. —The Youth's Instructor, October 26, 1899. 3SM 132.1

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 132.1 Na kříži Kristus zakusil strašlivou moc satanových pokušení, jak ji nikdo jiný nemůže poznat. Jeho srdce bylo plné lítosti a odpuštění vůči umírajícímu lotrovi, kterého nepřítel chytil do pasti.

Židům 7:25 Proto také může dokonale zachránit ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

Židům 2:18 Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.

Židům 4:16 Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas [vhodně načasovanou].